„Iš tiesų, aš perduosiu šią vėliavą žmogui, kuris myli Allahą ir Jo Pasiuntinį ir per kurį Allahas suteiks mums pergalę.“

Abu Huraira (tebūnie Allahas juo patenkintas) pranešė, kad Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) sakė Khaibar dieną: „Iš tiesų, aš perduosiu šią vėliavą žmogui, kuris myli Allahą ir Jo Pasiuntinį ir per kurį Allahas suteiks mums pergalę.“ Umar Ibn Al-Khatab (tebūnie Allahas juo patenkintas) pasakė: „Išskyrus tą dieną, aš niekada nemėgdavau vadovauti. Aš nuolat rodžiausi tikėdamasis, kad mane pasirinks.“ Tačiau Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) pakvietė Ali Ibn Abi Talib (tebūnie Allahas juo patenkintas), įteikė jam šią vėliavą ir tarė: „Eik ir neatsigręžk, kol Allahas nesuteiks tau pergalės.“ Ali ėjo kurį laiką ir tada sustojo, neatsigręždamas, ir sušuko: „O Allaho Pasiuntiny, dėl ko aš kovoju su šiais žmonėmis?“ Jis atsakė: „Kovok su jais, kol jie liudys, kad nėra jokio kito dievo, išskyrus Allahą, ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys. Jei jie tai padarys, jų kraujas (gyvybės) ir turtas taps neliečiami [jums], išskyrus tai, kas teisėtai pagrįsta, ir Allahas atsiskaitys su jais.“

[Sachych] [Perdavė Muslim]

Pranašas pranešė kompanjonams, kad kitą dieną musulmonai iškovos pergalę prieš Khaibar (miesto netoli Medinos) žydus, vieno vyro, kuriam jis duos vėliavą, rankomis (t. y. vėliavą, kurią kariuomenė naudoja kaip savo šūkį/simbolį). Tarp šio vyro savybių yra tai, kad jis myli Allahą ir Pasiuntinį, o Allahas ir Pasiuntinys myli jį. Umar Ibn Al-Khatab paminėjo, kad niekada netroško vadovavimo ir nesiekė būti išrinktas vadovu, išskyrus tą dieną, vildamasis, kad jis galėtų laimėti Allaho ir Jo Pasiuntinio meilę, apie kurią kalbėjo Pasiuntinys. Umar ištiesė savo kūną, kad Pranašas galėtų jį pastebėti, tikėdamasis būti pašauktas ir trokšdamas gauti tą vėliavą. Pranašas pakvietė Ali Ibn Abi Talib ir įteikė jam vėliavą. Pranašas įsakė Ali vadovauti kariuomenei ir nesitraukti, nesustoti ir nesudaryti paliaubų susitikus su priešu, kol Allahas suteiks pergalę ir bus užimti priešo fortai. Ali iškeliavo, tada netrukus sustojo, bet neatsigręžė, kad nepažeistų Pranašo įsakymo. Tada jis pakeltu balsu paklausė: „O Allaho Pasiuntiny, dėl ko turėčiau kovoti su šiais žmonėmis?“ Pranašas atsakė: kovokite su jais, kol jie liudys, kad nėra jokio kito dievo, verto garbinimo, išskyrus Allahą, ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys. Jei jie su tuo sutiks ir priims islamą, jų gyvybės ir nuosavybė jums bus neliečiami, išskyrus tuos atvejus, kai jie padarys nusikaltimą, vertą bausmės pagal islamo įstatymus. Ir jų atsiskaitymas yra pas Allahą.